

він надумав краще піти до лазні, де вже не було досить давно. Коли роздягався, сказав до нього один його приятель або такий, якого він уважав своїм приятелем (де там у скупаря приятелі!), що його пантофлі зробили його прислівем цілого міста і слід би вже йому купити собі нові.

— Та я давно вже думаю про се, — відповів Касим. — Та тільки коли придвлюся гаразд, то вони не такі ще подерті і можуть іще служити якийсь час.

За такою розмовою він роздягся і пішов до купальні.

Поки там мився, прийшов багдадський кадї купати ся. Касим вийшов із купальні перед ним і подав ся знов до передпокою. Тут він убрався, але на дармо шукав своїх пантофлів: замість них стояли на їх місці новісінькі папучі. Наш скупиндрия подумав собі (бо таке було його бажане), що се дарунок того, хто так щиро напоявив його, і надів гарні папучі, які ощаджували йому прикраси купувати самому нові, і радісно пішов собі з лазні.

Коли кадї викунав ся, кинулись його слуги шукати папуч свого пана, та дарма; знайшли лише колодковаті капцюгани, в яких зараз пізнали Касимові пантофлі. Придверники побігли за злодієм, ухопили його з поличним і привели назад. Кадї взявши свої пантофлі назад, відправив його до в'язниці. Касим мусів викупити ся, а що його вважали що найменше